

претежно бави специфичним питањима у преношењу правних тековина Европске уније и завршава се окончањем преговора око две године пре ступања у чланство Европске уније.

Србија, као део Савезне Републике Југославије, постала је део **Процеса стабилизације и придруживања (СПП)** новембра 2000. године. **Одлука о отварању преговора за закључивање Споразума о стабилизацији и придруживању** (у даљем тексту СПП) донета је априла 2005, након прихватања принципа „двоструког колосека” за преговоре са државном заједницом Србија и Црна Гора, када је ЕУ прихватила одвојене разговоре са Црном Гором и Србијом о трговинским односима у складу са надлежностима република чланица према Уставној повељи државне заједнице СЦГ. Преговори су званично отворени 10. октобра, а прва званична рунда је одржана 7. новембра 2005. године.

У мају 2006, преговори о СПП су отказани одлуком Европске комисије, да би били обновљени 10. јуна 2007. и успешно окончани парафирањем Споразума о стабилизацији и придруживању, 7. новембра 2007. године.

Споразум о стабилизацији и придруживању и Прелазни споразум о трговини и трговинским питањима (у даљем тексту ПТС) потписани су 29. априла 2008. на састанку Савета за опште послове и спољне односе ЕУ у Луксембургу.

Ипак, Европска унија је донела одлуку да не примењује ПТС док Србија не оствари задовољавајући ниво сарадње са Међународним кривичним трибуналом у Хагу. Народна скупштина Републике Србије је 9. септембра 2008. ратификовала СПП и ПТС (Закон о потврђивању Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, с једне стране, и Републике Србије, с друге стране, као и Закон о потврђивању Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, с једне стране, и Републике Србије, с друге стране).

ПТС је ступио на снагу 1. фебруара 2010, након што су га потврдиле институције ЕУ, децембра 2009. године. Европска унија је завршила процес ратификације СПП у јулу 2013. године, након што су га све државе чланице ратификовале, а Савет потврдио у име ЕУ. **СПП је ступио на снагу 1. септембра 2013. године. Истог дана је престало важење ПТС.**

Паралелно са преговорима о овом Споразуму, текао је процес европске интеграције Републике Србије. Народна Скупштина је у октобру 2004. усвојила Резолуцију о придруживању Европској унији којом се истиче да је стратешко опредељење Србије чланство у Европској унији. Влада је јуна 2005. усвојила Националну стратегију Србије за приступање Србије и Црне Горе Европској унији, као кровни документ читавог процеса европске интеграције. Ова Стратегија је предвидела активности које Република Србија треба да предузме до 2012. у свим секторима свога друштва, политике и права, како би била спремна да преузме обавезе које проистичу из чланства у Европској унији, тј. води приступне преговоре. Од 2004. Република Србија сачињава годишње Акционе планове за спровођење Европског партнерства. Иако без правне обавезе, будући да СПП још није био потписан, **Република Србија је од 2004. започела и са процесом усклађивања свога законодавства** са правном тековином ЕУ, и сваке године је, до 2008, усвајала годишњи Акциони план за усклађивање.

Потписивањем СПП 2008, Република Србија је започела нову фазу односа са ЕУ, будући да се уговорно обавезала на постепено усклађивање домаћег законодавства са правним тековинама ЕУ, као и на његову доследну примену.

Према члану 72. СПП, Србија је преузела обавезу да у договору са Европском комисијом, припреми посебан Програм за спровођење обавеза из СПП. ЕУ прати усклађивање законодавства и спровођење закона из тог програма. Усклађивање је, у складу са чланом 72, почело даном потписивања СПП, у складу са договореним транзиционим роковима. Србија је 9. октобра 2008. усвојила Национални програм интеграције Републике Србије у ЕУ за период 2008–2012 (НПИ). У дотадашњој пракси процеса проширења ЕУ било је уобичајено да такав документ израђују државе које имају статус кандидата за чланство у ЕУ које се припремају за почетак приступних преговора. Међутим, Србија је, иако у том тренутку није имала статус кандидата, у циљу исказивања решености да поштује своје уговорне обавезе и показивања стварних